

tet laane en Hingst fra en Privatmand i Fyen. Dette, synes mig, er et godt Beviis for, at vi ligefrem for nærværende Tid egentlig ikke have noget Stamstutteri. Iøvrigt kan jeg bekræfte, hvad min ærede Collega i Udvalget, Nigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Christen Jensen), har anført, at det er den almindelige Mening omkring i Sylland, at Stamstutteriet bør vi være qvit saa hurtigt som muligt. Jeg har den Ære at være Medlem af Bestyrelsen for en Landboforening og et i Forbindelse med samme staaende Dyrskuefælskab, og jeg har saaledes haft god Anledning til at forhøre mig om, hvorvidt Stamstutteriet antages at kunne virke Noget for Landets Hesteavl, men Alle, endog meget erfarne og kyndige Mænd, have eenstemmig udtalt sig i den Retning, at Stamstutteriet hverken har været eller kan blive noget virksomt Middel til at forbedre Landets Hesteavl, da denne netop her i Landet udelukkende eller saa godt som udelukkende er i den mindre Landbrugers Hænder. Et af de allerbedste Beviser for, at Stamstutteriet bør ophæves, forekommer mig at ligge i den Maade, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister vil have Stamstutteriet oprettet for Fremtiden; vi kunne gjerne sige „oprettet“; thi vi have for nærværende Tid efter hvad der forhen er anført, ikke længere noget Stamstutteri. Den ærede Minister vil have det oprettet paa den Maade, at den lovgivende Forsamling igjennem en lang Arrække skal vedblive at bevilge Summer til Stamstutteriet, men saa skal den lovgivende Forsamling sige: Der have 3 Pengene; nu bryde vi os ikke det Mindste om, hvorledes de blive anvendte, gjør med dem, hvad 3 lyst. Troer man nu, at nogen lovgivende Forsamling vil finde sig deri — jeg troer det ikke, og hvortil give vi saa Pengene ud? Ikke til Noget, som vi ere fuldkomne overbeviste om er rigtigt og godt, vi give dem blot ud til et reent og blot Forsøg, et Forsøg for igjen at see et Haab sluffet, som vi have seet sluffet gjennem en lang Arrække. Det er dette, der hovedsagelig har bevæget mig til i Udvalget at stemme for Stamstutteriets Nedlæggelse, og det er dette, der bevæger mig til ogsaa nu at stemme derfor, og det vil bevæge mig til at

stemme derfor i Fremtiden, saalænge jeg har Sæde i den lovgivende Forsamling.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig en faktisk Berigtigelse, med Hensyn til hvad der blev hitret af den ærede sidste Taler. Det er ingenlunde af Mangel paa Hingste, at Stamstutteriet i forrige Aar har ladet et større Antal Hopper bedække ved en fremmed, laant Hingst, men det er for det Første, fordi det i en saa lille Stamme er nødvendigt at forebygge en alt for nær Slægtskabsgrad, der selvsølgelig fremkommer ved idelig at bruge de samme Hingste til de samme Hopper. Den anden Grund er den, at en af Ankerne imod den nuværende Stamme eller Hestebestand — Stamme kan den neppe kaldes — paa Frederiksborg Stutteri er den, at Hestene gjen-nemgaaende ere af altfor lys Farve. Man hunder ikke den lyse skimlede Løb, som er gjen-nemgaaende hos den nuværende Stamme, og man har derfor, da Leilighed bødtes, søgt at forskaffe sig en Hingst af reen Farve, nemlig rød, til midlertidig Brug i Stutteriet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 1 (see Tillæg A. Sp. 575)

vedtoges med 47 St. mod 12.

2) Forslag af Udvalget til § 2:

Efter „bortfælges“ udgaae Ordene „ved offentlig Auction“; efter „Føl“ forandres Punctum til Comma, og der tilføies: „dog at det overlades Indenrigsministeren ved Salget, saavidt muligt, at sørge for, at de bedste Individier af Frederiksborg = Racen kunne blive bevarede for Landets Hesteavl“.

vedtoges med 51 Stemmer mod 3.

3) Lovforslagets § 2, med den vedtagne Forandring saalydende:

„Inden 1ste April 1866 bortfælges Stamstutteriets Hingste, Hopper og Føl, dog at det overlades Indenrigsministeren ved Salget, saa